

Anca Zaharia

JURNAL DE LIBRAR



Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ZAHARIA, ANCA

Jurnal de librar / Anca Zaharia. - București : Neverland, 2020

ISBN 978-606-9018-25-5

821.135.1

Toate drepturile rezervate. Niciun fragment din această lucrare și nicio componentă grafică nu pot fi reproduse sau transmise, sub nicio formă și prin niciun mijloc, electronic sau mecanic, inclusiv fotocopiere, înregistrare sau prin orice sistem de stocare a informației, fără permisiunea editorului.

Ediție publicată de Editura NEVERLAND

Copyright © 2020

Redacție:

tel.: 0732.320.666

e-mail: editura@neverland.ro

Distribuție:

tel.: 021.314.93.15

fax: 021.314.93.16

e-mail: distributie@universuljuridic.ro

editurauniversuljuridic.ro

 **Editura Universul Juridic**



Librăria UJmag:

tel.: 0733.673.555; 021.312.22.21

e-mail: comenzi@ujmag.ro

ujmag.ro

 **Ujmag.ro**

La patru ani de viață ai jurnalului meu de librar, iată că apare această a doua ediție – la o altă editură, cu o copertă nouă și cu texte pe care le-am omis la prima ediție. În plus, cu texte cerute și primite de la voi, alți cititori care fac rost de drogul preferat din librării – mi-am spus, destul de evident, că dacă de o parte a teighelei s-au văzut lucrurile într-un anume fel, de ce n-ar fi fost vreodată la fel de ridicole, amuzante și aberante și de cealaltă parte?

Există niște rațiuni care au stat la baza deciziei de a se naște această carte nouă, deși veche deja. E drept, mi-am considerat demersul educativ și cu potențial amuzant pe alocuri, iar palma de trezire și la o altă realitate a fost reacția unei cititoare pe care nu o cunoșteam și de a cărei impresie am dat întâmplător: „Autoarea se considera superioară față de oamenii pe care îi considera josnici”.

Nu mai contrazic în vreun fel, de ceva vreme, părerile diferite. Nici pe cele acuzatoare de fapt, chiar dacă în aparență



asta mă întoarce în copilăria și adolescența în care nu aveam o voce. Să zicem doar că, îmbătrânind, știu destul de precis de unde vine fiecare răutate de-ale mele, fiecare aparentă răutate (și te asigur, cititorule, umorul meu atât de păcătos este, nu-i totul un complot mârșav de a demonstra cât de proști sunt ceilalți), fiecare comentariu al fiecărui cititor care mă vede ba rasistă, ba de-a dreptul nepotrivită pentru a scrie cărți – pentru care, știm cu toții, este nevoie de o viață ireproșabilă, de un comportament angelic și un limbaj din care să curgă laptele peste mierea petalelor de trandafir și-a aripilor de heruvimi, care ocrotesc cele mai dulci vorbe pe care ni le-au transmis divinii daci până-n sfintele zile de azi. Or, eu pentru astfel de comentarii nu mai am replică, nu mai e datoria mea – măcar de-ar fi fost vreodată! – să educ oamenii despre ce e și ce nu e literatură, despre diferențele dintre ficțiune și realitate și așa mai departe. Vezi o înșiruire de frustrări ale unei cucoane (aveam vreo 25 de ani când am plecat de tot din librărie, deci vezi ca nu cumva tot tu, un oarecare cititor, să găsești altcuiva de aceeași vârstă scuza că: „Vai, sărăcuța, e doar un copil exploatat!”) care nu merită nimic bun



Jurnal de librar

în viață pentru că îți povestește doar răul (și amuzantul, permite-mi să-ți amintesc) din toate? Bine. Nu trag de tine să te conving cu nimic. Nici cărțile nu-s pentru toată lumea, nici toate cărțile nu-s pentru toți.

* * *

Așadar, *Jurnal de librar* a fost, la început, un hashtag pe care-l foloseam la finalul fiecărei povestiri legate de ceea ce mi se întâmpla la muncă și pe care îl puneam pe Facebook, nu atât din dorința de a arăta ce amuzantă e viața de librar, ci mai mult sperând că publicul larg, consumatorii de carte și nu numai, vor vedea meseria de librar mai aproape de ceea ce este ea de fapt, și mai puțin un; „ah, ce frumos, stai toată ziua și citești și mai iei și salariu”, așa cum am auzit, în trei ani, de zeci de ori. Poate chiar sute. Nu știu, n-am numărat, că mi se întuneca cerul din cap de fiecare dată când auzeam asta. Nu, n-ai nici măcar voie să citești la muncă în cele mai multe locuri. Și chiar dacă ar fi așa, salariul nu e deloc de invidiat.

